

periode het daglicht. De Commissie gaat dus eerder omzichtig te werk en lijkt niet bereid tot het nemen van grote risico's. Ze neemt waar en kleedt vervolgens 'ingrepen op afzonderlijke onderdelen' in als een actieve, veelomvattende politiek. Van de meeste adviezen valt het stimuleringsbeleid niet af te lezen. Waar de Commissie bijvoorbeeld met de drie grote stadstheaters naar toe wil, is tegenstrijdig. Zij moeten het 'artistieke middelpunt van het theaterlandschap' zijn, maar schieten volgens de Commissie momenteel 'op tal van punten' te kort. 'Eerder dan de gezelschappen daarvoor verder in te krimpen, heeft de Commissie geopteerd om de bedragen status quo te laten of zelfs lichtjes te laten groeien...' Omwille van 'de verbeterde kwalitatieve werking' en 'het potentieel aan artistieke krachten' in Het Toneelhuis wil de Commissie een onderscheid maken met kvs en Publiektheater Gent (de fusie NTG-Arca). Het advies voor deze twee stadstheaters komt neer op een niet-beslissing, die noch een grondige evaluatie van het heden noch een stimulans voor de toekomst inhoudt. Tussen haakjes: de Commissie slaagt erin om in haar beoordeling van het Publiektheater Gent alleen over het dossier te spreken en met geen woord over de producties van NTG en Arca te reppen.

Een beleid wordt gevoerd binnen financiële grenzen. In het hoofdstuk *Een stimuleringsbeleid* van de preadviezen vraagt de theatercommissie om haar zuinigheid op vlak van de structurele subsidiëring te compenseren met een verhoging van de projectenpot. Geen woord over hoe de Commissie haar 'actief stimuleringsbeleid' inhoudelijk invult. Dat is des te spijtiger gezien het feit dat minister van Cultuur Bert Anciaux een verhoging van het theaterbudget niet als een eerste prioriteit beschouwt. De andere commissies mogen wel hopen op een financiële inhaalbeweging en maken daar dankbaar gebruik van. Toch blijkt ook hier hoe zwaar de macht van het getal doorweegt. De beslissing van de Beoordelingscommissie voor Kunstencentra om Limelight, Centrum Netwerk en TheaterTeater niet te erkennen en te subsidiëren, tenzij er 'bijkomende middelen' vrijkomen bovenop het (nog niet gekende) totaalbedrag van de erkende centra, is hierdoor te verklaren. Van de Com-

missie kregen deze drie centra een positief, van de Administratie Cultuur een negatief preadvies. In het uiteindelijke advies gaf niet het artistieke, maar het administratieve oordeel (over de criteria van fiscaliteit en sociale administratie) de doorslag. De Commissie geeft aan dat er in de Kortrijkse context een duidelijke nood is 'aan een centrum dat vernieuwend werk presenteert', maar brengt wel het voortbestaan van Limelight in gevaar. Zakelijke en organisatorische argumenten zijn dus belangrijker dan de realiteit op het terrein zelf.

Intussen laat ook het Podiumkunstendecreet in zijn herziene vorm weinig of geen ruimte voor de noden van de individuele kunstenaar. De fasering in periodes van vier jaar en de schotten blijven in al hun rigiditeit staan, haaks op een artistieke dynamiek. Creatie wordt nog steeds in het keurslijf van technische normen, dossierkwaliteiten, begrotingsvoorschriften en adviesprocedures gejaagd. Artiësten blijken pas geloofwaardig als ze onderdak hebben in een bestaande organisatie. Hier en daar duiken suggesties op om dit te verhelpen. De Beoordelingscommissie voor Dans stelt tweejaarlijkse instapperperiodes en het statuut van 'gesubsidieerd choreograaf' voor. De Beoordelingscommissie voor Muziektheater werpt zich op als de behoeder van het interdisciplinaire door twee buitenbeentjes, Corban vzw (Walter Verdin) en Poppentheater De Spiegel, voor te dragen voor erkenning en subsidiëring. Van een 'geïntegreerd podiumkunstenbeleid' (aldus Van den Dries op de persconferentie) kan echter pas sprake zijn als er onderling overleg is tussen de Commissies en, nog beter, als de schotten definitief verdwijnen. Zo kan ook de tegenspraak vermeden worden dat dansorganisatie De Beweging door de danscommissie wordt geschrappt, terwijl de theatercommissie haar naar voren schuift als 'de enige artistiek volwaardige partner op het vlak van nieuwe mime'.

Voor de erkende organisaties begint het lange wachten op de beslissing van de Vlaamse regering over het eigenlijke subsidiebedrag.